

et fuldkomment Apparat til Afhjælpning af en farlig ekstraordinær epidemisk Sygelighed. Men Hæren maa til enhver Tid have til sin Raadighed et fuldt ud fyldestgørende Apparat — og det har det i det nuværende Epidemihospital, der tilmed under almindelige Forhold raader over Lokalteter til Isolering af andre Infektionssygdomme til Betyggelse for Behandlingen af samtlige øvrige Sygdomstilstande.

Epidemihospitalet bør derfor, saa vidt Forholdene — ogsaa de økonomiske Hensyn — tillader det, bevares urørt, og den Ordning, som har bestaaet i de senere Aar, og som har fungeret udmærket, bør fortsættes uden Udsondring af Pavilloner og uden Udgifter til Ombygninger af nogen Art.

- 2) Opførelsen af Nybygninger til de almindelige syge paa den op til det nuværende Epidemihospital grænsende Grund.

Da der ikke ved Medindragen af Epidemihospitalet (helt eller delvis) kan opnaas nogen nævneværdig Besparelse, maa Opgaven være at tilvejebringe de nødvendige Nybygninger for det fastsatte Raadighedsbeløb under lagttagelse af de ovenfor angivne Betragtninger.

Bygningen til Sygebehandling.

Der har i en længere Aarrække været en Tilbøjelighed til ved Bygningen af Hospitaler mere og mere at decentralisere Anlægget. Frygten for Overførelse af Smitte fra den ene til den anden og de stadig voksende Krav til mere Lys og mere Plads paa Sygestuerne har ført til en udbredt Anvendelse af Blok-systemet. Imidlertid er man i den senere Periode kommet en Del bort fra denne dyre Bygningsmaade og har søgt Betyggelse for Opnaaelse af gunstige Hospitalsforhold ved Anvendelse af den nu mere end tidligere fuldkomne Desinfektionsteknik og ved den moderne Ventilationsteknik. Rigshospitalet og Bispebjerg Hospital er endnu byggede efter Bloksystemet, dog noget modificeret med sammenbindende Gange, men man finder i Udlandet nu store Hospitalsanlæg, hvor Belægningen er samlet i større Komplekser, og hvor Fordringerne til Lys og Luft er fyldestgjorte i Byggemaaden og ved Anvendelsen af Ventilation med elektrisk Drift.

Samtidig med, at man ved denne Bygningsmaade søger Besparelser i Anlægget, søger man ogsaa ved en Systematisering af Placementet at skabe Betingelser for, at der kan indvindes betydelige Besparelser i den daglige Drift. Ved disse sidste Foranstaltninger opnaas jo i det lange Løb de største Fordele.

I den Plan, som jeg her fremsender, har jeg gennemført Centraliseringen og Systematiseringen i den fuldeste Udstrækning. Forbilledet for den her fremsatte Plan er blandt de i de senere Aar i Udlandet byggede Hospitaler, som jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med, nærmest det i Wien i Aaret 1913 fuldførte Kejsersjubilæumshospital.

Samtlige Sygepladser for værnepligtige og faste Underofficerer er samlede i een Bygning, og Antallet af Sengepladser er sat til 240. Til Beregning af det nødvendige Antal Sengepladser kan egentlig kun Belægningens Størrelse paa Garnisonssygehuset i Aaret 1913—14 benyttes, da først i dette Aar alle Infermerierne i Lejrene er traadt i Funktion, og ihvorvel eet Aar ikke giver nogen sikker Grund for Beregning, vil det dog være rigtigere at holde sig til dette ene Aar, hvor Forholdene har været, som de i Fremtiden bliver, end at tage et Midtelt af Belægningen i en længere Aarrække, hvor Forholdene i Garnisonen har været ganske anderledes, end de nu er. Efter dette Aars Beretning er det kun i alt i 26 Dage i Maanederne April, Maj, September og Oktober, at Belægningen paa Hospitalet i Rigensgade (\div Officerer, Kvinder og Børn samt Patienter lidende af Angina, Tuberkulose, Cerebrospinalmeningitis og delvis Patienter lidende af Influenza) har været over 300 pr. Dag. Denne midlertidige Stigning af Belægningen maa imødegaaes med Telte. I de 339 Dage har Belægningen været under 300 pr. Dag, deraf i 37 under 200 og i 12 Dage under 100. Naar nu fremtidig Søværnets syge — eventuelt en Del af Hærens syge — overgaar til det nye Hospital for Søværnet og saaledes fragaar Belægningen paa Garnisonssygehuset, vil et Sengeantal paa 240 beregnet for menige og Underofficerer formentlig gøre det